

قوربانى

چۆنىيەتى .. وھوكمه كانى

الأضحیة .. کیفیئتها... وأحكامها

نوسینی

عثمان أحمد حاتم

ذوالحجة - ۱۴۴۲ھ

قوربانى

چوڻيه تي .. وحوكمه گاني

الأضحیة .. کيفیتها... وأحكامها

نوسینی

عثمان أحمد حاتم

ذوالحجّة - ۱۴۴۲ھ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشه کی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يُضِلَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُوا إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (آل عمران).

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا

كثيرًا وفساءً واتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (النساء).

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ (۷۰) ﴿يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ

دُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (۷۱) (الأحزاب).

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلَّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلَّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلَّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

قوربانی به کیکه له دروشمه گه وره کانی ئیسلام، و به گه وره دانانی نیشانه ی له خوا ترسان و پارێزکاری دله، پێویسته موسلمانان ههول بدهن به وشێوهیه قوربانی بکهن که پێغه مبه ری خوا ﷺ قوربانی کردووه، له دوو توێی ئهم نامیلکه یه دا

به رچا ورون دهبن كه چۆن قوربانى بكن، و وهلامى زۆربهى
ئهو پرسىارانهى تيدا دراوتهوه كه دروست دهيت سهبارت
قوربانى كردن، به هيوام خوينه رانى سودى لى ببنن.

وَأَسْأَلُ اللَّهَ التَّوْفِيقَ وَالسَّدَادَ

عثمان أحمد حاتم

گه رميان - كه لار

۲ى ذوالحجهى ۱۴۴۲هـ

۱۲ى تهموزى ۲۰۲۱

پیناسه ی قوربانی

له زماندا: ئیبن مه نرور ده لیت: مه ریکی سه ربری له کاتی چیشته نگاودا (ضحی) له بنه رته دتا به مه ده گو تریت، و به کاریش ده هیتریت بو ئه و سه ربری نه هه موو کاته کانی روژی جه ژن سه رده بردریت^(۱).

و محمد ئه سیوی ده لیت: فه یومی ده لیت: (ضحی توضیح) واته: ئاژه لی قوربانیه که ی له کاتی چیشته نگاودا سه ربری، له بنه رته دتا به مه گو تراوه، پاشان به کارهی تراوه: بو ئه و که سه ی قوربانی سه رده بریت له هه موو روژه کانی ته شریق، پاشان ده لیت: قازی عیاز ده لیت: پیگو تراوه (أضحیه) چونکه له کاتی (الضحی) دا ئاژه له که سه رده بردریت، که بریتیه له به رزبو و نه وه ی خو ر^(۲).

و سه نعان ی ده لیت: (أضحیه) وه ک ئه وه یه له ناوی کاته که وه دارپژرا بیت، و شه رعیه له و کاته دا ئاژه لی قوربانی

(۱). لسان العرب (۱۴ / ۴۷۶).

(۲). (ذخیره العقبی) (۵ / ۵۴).

سهر بپردیت، و ههر له بهر ئه وه شه به رۆژی جهژنی قوربان
گوتراوه (يوم الأضحى) (۳).

و له شه رعدا: قوربانی بریتیه له و ئازده لهی "مه ر و بز و
مانگا و حوشت، نیر یان می" که له دواى نوێژی جهژنی
قوربان هوه سهر ده بپردیت هه تا کو پيش ئاوابوونی خۆری چواره م
رۆژی جهژن به چهند مه رجیکى تاييه ت، به مه ستی په رستش و
نزیکبوونه له خوا ﷻ.

شهرعییهىتى سهربرینى قوربانى

خوایى ﷺ دهفهرمویت: ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ ۝۱﴾ (الکوثر).

واته: نویتز به دلسوزیهوه بو پهروهردگارت بکه، و په‌رستشى بو بکه به سهربرینى ئازهل.

ته‌به‌رى و ئین ئه‌بو حاتم له زه‌حاکه‌وه رپوایه‌تیا نکر دووه ده‌لیت: ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ ۝۲﴾، صَلِّ لِرَبِّكَ الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ، وَأَنْحَرْ وَاسْأَلْ بِتَحْرِكَ).

واته: نویتزه فهرزه‌کانت بو خوا به‌جیهینه، و ئازهل بو سهربره، بهو سهربرینه لى پیاړه‌وه؛ واته: مه‌به‌ستت له سهربرینه که په‌رستش و نزیک بوونه‌وه بیت له خوا ﷺ.

و ته‌به‌رى له ئین عه‌باسه‌وه ﷺ رپوایه‌تیا نکر دووه ده‌لیت: ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ ۝۳﴾، الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ وَالذَّبْحُ يَوْمَ الْأَضْحَى).

واته: به‌جیهینانى نویتزى فهرز، و سهربرینى قوربانى له رۆژى جه‌ژنى قوربان.

و ئېين عوسهيمين دهليّت: ليّره مەبهست ھەموو نوێژهكانە، و
يەكەم نوێژيک کە دەيگريتهوه ئەو نوێژهيه کە پەيوەستە بە
سەربريني ئازەلەوه، کە نوێژى جەژنى قوربانە^(۴).

و ئېين کەسير دهليّت: ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَخَّرْ﴾ واتە:
بەدلسۆزيبهوه نوێژه فەرزەکان و سوننەتەکانت بۆ خوا ئەنجام
بدە، و بپەرسە و ھيچ ھاوبەشى بۆ بپار مەدە، و ئازەل سەربرپە
تەنھا بە ناوى خواو، وەك دەفەر مويّت: ﴿قُلْ إِنَّا صَلَاتِي وَنُسُكِي
وَحَيَاتِي وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ
وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٣٠﴾ (الأنعام).

واتە: ئەى پيغەمبەرى خوا بلى: بە دلنپايهوه نوێژ و سەربرپنى
ئازەل و ژيان و مردنم بۆ خواى پەرورەدگارى ھەموو
دروستکراوەکانە، ھيچ ھاوبەشیکى نيبە، و بەو فەرمانم پیکراو،
و من يەكەم موسلمانم لە ئوممەتەكەم، يان من يەكەم کەسم کە دان
بەو ھەدا دەنيّم و ملکەچ و گوپرايەلم لەم ئوممەتە بۆ پەرورەدگارم
کە ھيچ ھاوبەشى نيبە.

ئىبن عەباس رضي الله عنه و عەتا و موحاھىد و عىكرمە و حەسەن دەللىن: مەبەست سەربرىنى ھەدىي و ھاوشىوھ كانيهتى، و ئەمە بۆچوونى قەتادە و محمدى كورى كەعبى قورەزى وزەحاك و رەبىع و عەتاي خوراسانى و حەكەم و ئىسماعىلى كورى ئەبو خالەد و زياتر لە زانايەكى تىرى سەلەفە، ئەمەش پىچەوانەى ئەو ھەبە ھاوبەش پىردەران پەپرەويان دەکرد و سوژدەيان بۆ جگە لە خوا دەبرد، و لە كاتى سەربرىنى ئازەلەكان ناوى جگە لە خويان دەھىنا، دواى ئەو ھەبە بۆچوونىك باس دەكات لەسەر: ﴿وَأَنْخَرْ﴾ دەللىت: ئەو بۆچوونە پەسەندە كە مەبەست لە سەربرىن سەربرىنى ئازەلە قوربانىيە، لەبەر ئەو پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم نوپۆزى جەزنى بەجى دەھىنا و پاشان قوربانىيە كەى سەردەبرى و دەيفەرموو: ((مَنْ صَلَّى صَلَاتَنَا، وَنَسَكَ نُسْكَنَا، فَقَدْ أَصَابَ النُّسْكَ، وَمَنْ نَسَكَ قَبْلَ الصَّلَاةِ فَلَا نُسْكَ لَهُ، فَقَامَ أَبُو بُرْدَةَ بْنُ نَبَّارٍ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي نَسَكْتُ شَاتِي قَبْلَ الصَّلَاةِ، وَعَرَفْتُ أَنَّ الْيَوْمَ يَوْمٌ يُشْتَهَى فِيهِ اللَّحْمُ، قَالَ: شَاتِكَ شَاءَ لَحْمٍ، قَالَ: فَإِنَّ عِنْدِي عِنَاقًا هِيَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ شَاتَيْنِ، أَفَتَجْزِي عَنِّي؟ قَالَ: تَجْزِيكَ، وَلَا تَجْزِي أَحَدًا بَعْدَكَ))

أخرجه البخاري ومسلم.

ۋاتە: ھەركەسىڭ نوپۇزەكەى ۋەك ئىمە بەجى بەھىت، ۋ
 ئازەلەكەى ۋەك ئىمە سەربىرپىت، ئەۋە قوربانىيەكەى شۈينى
 خۇى گرتوۋە، ۋ ھەركەسىڭ پىش نوپۇز ئازەلەكەى سەربىرپوۋ
 ئەۋا قوربانى بۇ نىيە، ئەبۇبوردەى كورپى نەيار ھەستا، گوتى: من
 كاورەكەم پىش نوپۇز سەربىرپى، چونكە زانىم ئەمرو رۇژىكە
 خەلك ھەز لە گۆشت دەكات، پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموۋى:
 كاورەكەت كاورپى گۆشتە، گوتى ئەى پىغەمبەرى خوا:
 گىسكىكم ھەيە لە دوو كاورپ لام خۇشەويستەرە، ئايا دەشىت
 بىكەم بە قوربانى، فەرموۋى: بۇ تۆ دەشىت، بەلام بۇ كەسى تر
 دواى تۆ ناپىت^(۵).

ۋ خوا ﷺ دەفەرموۋى: ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۚ فَإِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ﴾ (الحج).

ۋاتە: بۇ ھەموو ئوممەتىك سەربىرپىن بە ناۋى خوا ۋ جەژمان
 داناۋە، بۇ ئەۋەى ناۋى خوا بەھىن لە كاتى سەربىرپىنى ئازەلەكانى

مەر و بز و مانگا و حوشت، پەرستراوی حەقی ئیو تەنھا یەك
پەرستراوێ کە خوا یە، ملکه چى فەرمانه کانی، و ئەى پێغه مبهرى
خوا مژدهى چاکه ی دنیا و قیامت بده بهو بهنده خاکییانه ی
کە ملکه چى پهروه ردگاربان.

ئین کەسیر ده لیت: سهربرینی قوربانی و رشتنی خوینی
ناژهلان به ناوی خواوه له هه موو ئومه تاندا شه رعی بووه، و ئین
عه باس جیه الله عنهما ده لیت: ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنَسَكًا﴾ مانای ئەوه یه
جه ژمان بو داناون، و عیکرمه ده لیت: سهربرینه، ﴿يَذْكُرُوا اسْمَ
اللّٰهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّنْ بَهِيمَةٍ اَلَّا يَنۡعَمُوۡا﴾، مه به ست ناوی خوا هینانه
له کاتی سهربرینی ناژهلان، و بوخاری و مسلم له ئەنه سه وه
جیه الله عنه ریوایه تیان کردوه ده لیت: ((كَانَ النَّبِيُّ ﷺ
يُضْحِي بِكَبْشَيْنِ اَمْلَحَيْنِ اَقْرَبَيْنِ، وَيُسَمِّي، وَيُكَبِّرُ، وَلَقَدْ رَأَيْتُهُ يَذْبَحُ
بِيَدِهِ وَاَصْبَحًا قَدَمَهُ عَلَى صَفَاحِهِمَا)).

واته: پێغه مبهرى خوا ﷺ دوو به رانی شاخدارى رهنگی سه ی
تیکه ل به رهشی ده کرد به قوربانی، و "بسم الله، الله اکبر" ی

خوئىند، و بىننم بە دەستى خۇى سەرى دەبرى و پىي خستە
سەرلاتەنىشتى ملان.

و بوخارى و مسلم له عوقبەى كورى عامرەوہ رحمۃ اللہ علیہ
رېوايەتيانكردوہ دەلّيت: ((أعطاني رسول الله ﷺ غَنَمًا أَقْسَمُهَا
ضحايًا، فبقي عَتُودٌ منها، فَذَكَرَهُ للنَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: ضَحَّ بِهِ أَنْتَ)).

واتە: پىغەمبەرى خوا ﷺ كۆمەلەك مەر و بزنى پىدام دابەشى
بكەم بەسەر هاوہلاند ا بيكەن بە قوربانى، گىسكىكى يەك سالان
مايەوہ، باسى ئەوہم كرد بۆ پىغەمبەرى خوا ﷺ، فەرمووى: تۆ
بيكە بە قوربانى^(۶).

و ئىبن قودامە دەلّيت: موسلمانان كۆران كە قوربانىكردن
كارىكى شەرعيە^(۷)؛ و ئىبن حجر دەلّيت: هېچ ناكۆككەك نىيە
كە قوربانى لە دروشمەكانى ئاينە^(۸).

(۶). بروانہ : (تفسير القرآن العظيم)(۴۲۴/۵).

(۷). (المغني)(۳۴۵/۹).

(۸). (فتح الباري)(۱۰/۳).

ھۆكۈمى قوربانى

زانايان ناكۆكن دەر بارەى ھۆكۈمى قوربانى و دوو بۆچوونيان ھەيە لەو بارەيەو، ھەندىك لە زانايان دەلین: واجبە لەسەر ھەموو موسلمانىكى دارا ئازەلەك بۆ خۆى و خىزانەكەى بکات بە قوربانى، ئەمە بۆچوونى سەورى و ئەوزاعى و لەيس و ئەبوحنەيفە و رىوايەتیکە لە ئەحمەدەو و ھەلبىزاردەى شىخى ئىسلام ئىبن تەيمىيە و بۆچوونى ئەلبانىيە، و ئەم ئايەت و فەرمودانە دەكەن بە بەلگە:

خو! ﷺ دەفەر مویت: ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ﴾ (الکوثر).

واتە: نوپۆز بە دلسۆزىيەو بۆ پەروردگارت بەجى بهینە، و پەرستشى بۆ بکە بە سەر برىنى ئازەل.

ئەحمەد و ئەبوداود و ترمى و نەسائى و ئىبن ماجە لە مېخنەفى كورى سولەيمەو ﷺ رىوايەتیا نكردوو و ئەلبانى بە ھەسەنى داناو، دەلەيت: ((كُنَّا وَقُوفًا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فِي عَرَفَاتٍ فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلَى كُلِّ أَهْلِ بَيْتٍ فِي كُلِّ عَامٍ أَصْحَابَةٌ)).

واته: له عهدهفات له گهڼ پېغمبهري خوا ﷺ وهستابووين
گويم لي بوو، ده يفه رموو: نهی خه لکينه له سهر هه موو
خيزانيک هه موو ساليک قورباني پيوسته.

و نه‌حمده و ئين ماجه له ئه‌بوه‌وره‌يره‌وه **حَوِيلَهُ** رپوايه‌يان‌کردووه و ئه‌لباني به سه‌حيحى داناوه، ده‌ليّت: ((**مَنْ كَانَ لَهُ سَعَةٌ وَلَمْ يُصَحِّ فَلَا يَقْرَبَنَّ مُصَلًّا**)).

واته: ههركه سيك دهوله مه نده و دارايي و فورياني نه كات،
نزىكي نويزگه كه مان نه كه ويته وه.

و بوخاری و مسلم له جوندبی کورپی عبداللہ وہ رحمۃ اللہ علیہ
 رپوایہ تیانکردو وہ دهلیت: ((صَلَّى النَّبِيُّ ﷺ يَوْمَ النَّحْرِ، ثُمَّ
 خَطَبَ، ثُمَّ ذَبَحَ، فَقَالَ: مَنْ ذَبَحَ قَبْلَ أَنْ يُصَلِّيَ، فَلْيَذْبَحْ أُخْرَى
 مَكَانَهَا، وَمَنْ لَمْ يَذْبَحْ، فَلْيَذْبَحْ بِاسْمِ اللَّهِ)).

واته: پیغمبرِ مبری خوا ﷺ نویژی جهژنی قوربانی کرد، پاشان گوتاری خوینده وه، پاشان قوربانی سهربری، فهرمووی: ههرکه سیك نازده که ی پیش ئه وه ی نویژه که ی به جی بهییت

سەربرپوه، ئازهلکى تر له جىگای سهربرپت، و ههرکه سيک سهرى نه برپوه سهرى برپت به ناوى خواوه.

به لام جهورى زانايان دهلتن: قوربانی سونه تیکه جه ختلیکراوه، ئەمه بۆچوونی شافعییه کانه و ئەمه باوه له مالک و ئەحه دهوه، و بۆچوونی ئیسحاق و موزهنی و ئیبن مونزر و داود و ئیبن هزم و ئیبن باز و ئیبن عوسه یین و محمد ئەسیوییه، و ئەم فهرموده و ئەسه رانه ده کهن به به لگه:

مسلم له عائشهی دایکی باوه دارانه وه رحمته الله علیها رپوايه تیکردوه دهلت: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله ده فهرمویت: ((مَنْ كَانَ لَهُ ذَبْحٌ يَذْبَحُهُ فَإِذَا أَهْلٌ هَلَالٌ ذِي الْحِجَّةِ، فَلَا يَأْخُذَنَّ مِنْ شَعْرِهِ، وَلَا مِنْ أَظْفَارِهِ شَيْئًا حَتَّى يُضَحِّيَ))، وفي رواية لمسلم وابن ماجه واللفظ له وصححه الألباني قال: ((إِذَا دَخَلَ الْعَشْرُ وَأَرَادَ أَحَدُكُمْ أَنْ يُضَحِّيَ فَلَا يَمَسُّ مِنْ شَعْرِهِ وَلَا بَشَرِهِ شَيْئًا)).

واته: ههرکه سيک ئازهللى هه بوو ويستى بۆ قوربانی سهرى برپت، ئەگەر مانگی حاجییان دهرکهوت، ههچ له قژ و مووی لاشه ی و نینۆکی نه گریت، و له رپوايه تیکى تر دا ده فهرمویت:

ئەگەر گەشتن بە دە رۆژی سەرەتای مانگی حاجیان و
کەسیکتان ویستی قوربانی بکات با لە قژ و مووی لاشە و
پیستی نە گریّت.

دەلین: ((وَأَرَادَ أَحَدُكُمْ أَنْ يَضْحَى)) ئەم دەربەرینە
سەرپشکەردنی موسلمانە ئەگەر ویستی قوربانی بکات، ئەلبانی
دەلێت: ئەم گومانە هیچ بەهائەکی نییە لە روانگە و دەقە
شەریعیەکانەو، ئیمە دەلین: سەرپشک کردنی مەرووف بە ویستی
خوایان، مەبەست ئەوەیە ئەگەر خوێ نەبەوێت خوا ﷻ بەزۆر
پێی ئەنجام نادات، خوا ﷻ لە قورئاندا دەفەر مویّت: ﴿لِمَنْ شَاءَ
مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ﴾ (التَّكْوِيْن)، بەو تێگەشتنە بێت دامەزران
لەسەر ئاین واجب نییە چونکە خوا ﷻ مەرووفە کانی
سەرپشکەردووە، و پێغەمبەری خوا ﷺ دەفەر مویّت:
((مَنْ أَرَادَ الْحَجَّ فَلْيَعْجَلْ))، حەج یەکیکە لە پایە کانی ئیسلام ئایا
ئەمە مانای ئەوەیە کە حەج واجب نییە^(۹).

و بهیهقی له ئه بو سه ریحه ی غه فاریه وه حیله عنه رپوایه تیکردووه و ئهلبانی به سه حیحی داناوه دهلیت: (ما أدركت أبا بكر ، أو رأيت أبا بكر وعمر حیله عنه کانا لا یضحیان . فی بعض حدیثهم . کراهیه أن یقتدی بهما).

واته: ئه بوبه کر و عومهرم حیله عنه یینی قوربانیا ن نه ده کرد، له ترسی ئه وه ی خه لک به واجبی بزانیت.

دیسان بهیهقی له ئه بومه سعودی ئه نصاریه وه حیله عنه رپوایه تیکردووه و ئهلبانی به سه حیحی داناوه دهلیت: (إني لأدع الأضحى ، وإني لموسر ، مخافة أن يرى جیرانی أنه حتم علی).

واته: من قوربانی ناکه م له کاتی کدا دهوله مه ندم، له ترسی ئه وه ی دراوسی کانه وایبین که واجبه له سه رم.

وبوخاری له "بَابُ سُنَّةِ الْأُضْحِيَّةِ" دا دهلیت: ئیبن عومه ر حیله عنه دهلیت: (هِيَ سُنَّةٌ وَمَعْرُوفٌ).

واته: بابه تی سونه تی قوربانی، ئیبن عومه ر حیله عنه دهلیت: ئه مه سونه ته و چاکه کارییه.

و ترمزی دهلیت: کردار لهسه رهوهیه لای ئههلی زانست که قوربانی واجب نییه^(۱)؛ و ئین عوسههین دواى ئهوهی باسی بهلگه‌ی ههردوو بۆچوونه که دهکات، دهلیت: ئههه بۆچوونی زانایان و بهلگه‌کانیانه باسمانکردن بۆ ئهوهی بابته‌ی قوربانی و گرنگی له ئایندا روون بیتهوه، و بهلگه‌کانی ههردوولا نزیکه لهوهی هاوتابن، بهلام

باشتروايە كەسى دەولەمەند وازى لىنەھىيىت، لەبەر بە گەورە دانانى
يادى خوا و دلتىبابون لە ئەستۆ پاكى^(۱۱).

بە تېروانين و تېرامان لە بەلگەى ئەو زانايانەى قوربانىکردن بە
واجب دەزانن، و ئەو زانايانەى بە سوننەتى جەخت لىكراوى
دەزانن، دەبينىت بەلگەكانى ئەو زانايانە بە ھىزترە كە بە واجبى
دەزانن، بۆيە پۆيىستە لەسەر موسلمانى دارا و دەولەمەند واز لە
بەجىھىنانى ئەم دروشمە گەورەيە نەھىيىت.

فەزلى قوربانىكردن

ھېچ كەس لە زانايانى ئىسلام ناكۆكنىن لەسەر شەرعىيەتى قوربانى، و ئىبن تەيمىيە دەلىت: قوربانىكردن يەككە لە گەورەترىن دروشمەكانى ئىسلام^(۱۲)؛ بەلام ئىبن العربى دەلىت: دەربارەى فەزلى قوربانى ھېچ فەرمودەيەكى صەحيح نىيە، و خەلك شتى سەرسۈرھىنەر لەوبارەيەوۈ دەگىرنەوۈ^(۱۳)؛ و زۆرىك لە زانايان ئەم گوتەى ئىبن العەرەبىيان گىراۋەتەوۈ و دانيانىپىداناوۈ، وەك ئىبن ھەجەر و سەخاۋى و موناۋى.

(۱۲). (مجموع الفتاوى) (۱۶۲/۲۳).

(۱۳). (عارضة الأخوذى) (۲۸۸/۶).

سهربرینی نازهل له هه موو ئوممه تاندا شه رعی بووه

ئه حمده و ئه بوداود و ئین ماجه له جابری کوری عبدالله وه
 ریاوایه تیانکردووه و ئه لبانی به حه سه نی داناوه، ده لیت:
 ((ذَبَحَ النَّبِيُّ ﷺ يَوْمَ الذَّبْحِ كَبْشَيْنِ أَمْلَحَيْنِ أَقْرَنَيْنِ مَوْجُوعَيْنِ فَلَمَّا
 ذَبَحَهُمَا قَالَ: إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ،
 عَلَى مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي
 وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا
 مِنَ الْمُسْلِمِينَ، اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ عَن مُحَمَّدٍ وَأُمَّتِهِ، بِسْمِ اللَّهِ
 وَاللَّهُ أَكْبَرُ)).

واته: پیغه مبهری خوا له رۆژی جهزنی قوربان دوو بهرانی
 شاخدارى رهنگ سپی تیکهل به رهشی خهساوی کرد به
 قوربانی، کاتیک سهربرین فهرمووی: ((إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي
 فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ عَلَى مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ
 الْمُشْرِكِينَ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا
 شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ))، پهروه دگارا ئهمه تو
 پیت به خشیوین، و له بهر تو دهیکهین به قوربانی، بو محمد
 و ئوممه ته که ی: ((بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ)).

وخوا ﷺ ده فهرمویت: ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اللَّهَ
 اللَّهُ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةٍ أَلَّا يَنعَمُوا فَإِنَّكُم مِّنْ إِلَهِ وَاحِدٍ فَلَهُ أَسْلِمُوا
 وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿٢٤﴾﴾ (الحج).

واته: بۆ هەموو ئومەتێک سەربرین بە ناوی خوا و جەژنمان داناوه، بۆ ئەوێ ناوی خوا بهێتێن لە کاتی سەربرینی ئازەلەکانی مەر و بزێ و مانگا و حوشتێ، پەرستراوی حەقی ئێو تەنھا یەک پەرستراوه کە خوایه، ملکهچی فەرمانه‌کانی، و ئەو پیغه‌مبەری خوا مژدەیی چاکه‌ی دنیا و قیامەت بده‌ به‌و به‌نده‌ خاکیانه‌ی کە ملکه‌چی پەرورده‌گاریان.

ئێین کەسیر ده‌لیت: سەربرینی قوربانی و رشتنی خۆیی ئازەلان به‌ ناوی خواوه له‌ هەموو ئومەتانه‌دا شەری بووه، ئێین عەباس ع‌ل‌ه‌ ده‌لیت: ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا﴾ مانای ئەوێه جەژنمان بۆ داناو، و عیکرمه‌ ده‌لیت: سەربرینه، ﴿لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَامِ﴾، مەبه‌ست ناوی خوا هێنانه‌ له‌ کاتی سەربرینی ئازەلان، بوخاری و مسلم له‌ ئەنه‌سه‌وه ع‌ل‌ه‌ رپوايه‌تیانکردوو ده‌لیت: دوو به‌رانی شاخدارێ ره‌نگی سپی تیکه‌ل به‌ ره‌شیان هێنا، و "بسم الله، الله أكبر" ی خۆی، و پێی خسته‌ سه‌رلا تەنیشتی ملیان، و سه‌ریبرین ^(۱۴).

قوربانی بەچی نازەلیک دەکرێت

قوربانی بە حوشت و مانگا و مەر و بزنی "نیربن یان می" ده کریت، خوا ﷺ ده فەرمویت: ﴿لَيْشْهَدُوا مَنَفِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا أَسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَةٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَمِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَلْبَاسَ الْفَقِيرِ﴾ (الحج).

ئێین کەسیر ده لیت: ﴿عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَمِ﴾، مانای حوشت و مانگا و مەر و بزنی، وهك چۆن خوا ﷺ له سورەتی ئەنعامدا بە درێژی باسی کردووه: ﴿ثُمَّ نَبَيُّ الْأَنْعَامِ﴾ (١٥).

و بوخاری و مسلم له ئەنەسەوه رضي الله عنه رپوايه تيان کردووه ده لیت: ((كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُضْحِي بِكَبْشَيْنِ أَمْلَحَيْنِ أَقْرَبَيْنِ)).

واته: پێغه مبهری خوا ﷺ قوربانیده کرد به دوو بهرانی رهنگ سپی رهشباوی شاخدار.

و بوخاری و مسلم له عائشه ی دایکی باوهردارانه وه رضی الله عنها
 رپوایه تیانکردوه دهلیت: ((صَحَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ أَزْوَاجِهِ
 بِالْبَقْرِ)).

واته: پیغمبهری خوا صلی الله علیه و آله به مانگا قوربانی کرد بۆ هاوسه رهکانی.

و ترمزی له ئین عهباسه وه رحمه الله رپوایه تیانکردوه و ئهلبانی
 به سهحیحی داناوه، دهلیت: ((كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي سَفَرٍ،
 فَحَضَرَ الْأُضْحَى، فَاشْتَرَكْنَا فِي الْبَقَرَةِ سَبْعَةً، وَفِي الْبَعِيرِ عَشْرَةً)).

واته: له سهفه ریکدا له گهل پیغمبهری خوا بووین صلی الله علیه و آله جهزنی
 قوربانمان به سهردا هات، جهوت کهس له مانگادا به شدار بووین،
 و ده کهس له حوشتز به شدار بوون.

تەمەنى قوربانى

زانايان دەلىن: شەرىعت تەمەنى قوربانى ديارىكردووه، ئەگەر لەو تەمەنە بچووكتىت نايىت بکرىتە قوربانى، بوخارى و مسلم لە بهرائى كورى عازبەووه چۆلەنمە رپوايه تيانکردووه دەلىت: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: ((مَنْ صَلَّى صَلَاتَنَا، وَنَسَكَ نُسْكَنا، فَقَدْ أَصَابَ النُّسْكَ، وَمَنْ نَسَكَ قَبْلَ الصَّلَاةِ فَلَا نُسْكَ لَهُ، فَقَامَ أَبُو بُرْدَةَ بْنُ نَيَّارٍ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي نَسَكْتُ شَاتِي قَبْلَ الصَّلَاةِ، وَعَرَفْتُ أَنَّ الْيَوْمَ يَوْمٌ يُشْتَهَى فِيهِ اللَّحْمُ، قَالَ: شَاتِكَ شَاةٌ لَحْمٍ، قَالَ: فَإِنَّ عِنْدِي عِنَاقًا هِيَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ شَاتَيْنِ، أَفْتَجْزِي عَنِّي؟ قَالَ: تَجْزِيكَ، وَلَا تُجْزِي أَحَدًا بَعْدَكَ)).

واتە: ھەركەسىك نوێژەكەى وەك ئىمە بەجى بهییت، و ئازەلەكەى وەك ئىمە سەربریت، ئەو قوربانىيەكەى شوینی خوێ گرتوو، و ھەركەسىك پێش نوێژ ئازەلەكەى سەربریو ئەو قوربانى بۆ نییە، ئەبوبردەى كورى نەیار ھەستا، گوتى: من كارپەكەم پێش نوێژ سەربرى، چونكە زانیم ئەمرو رۆژیکە خەلك ھەز لە گوشت دەكات، پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: كارپەكەت كارپى گوشتە، گوتى ئەى پىغەمبەرى خوا:

گیسکیکم ھەبە لە دوو کاوڕ لام خۆشەویستەر، ئایا دەشیّت بیکەم بە قوربانی، فەرمووی: بۆ تۆ دەشیّت، بەلام بۆ کەسی تر دواى تۆ ناییت.

و نەسائی لە عوقبەى کورپی عامرەو ھ رحمۃ اللہ علیہ رپوایەتیکردووە دەلیت: ((صَحَّيْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِجِدْعٍ مِنَ الضَّأْنِ)).

واتە: لە گەڵ پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بەرخیکی تەمەن شەش مانگمان کرد بە قوربانی.

و ئەبوداود لە کلب کورپی شیبەبی مەخزومییەو ھ رپوایەتیکردووە و ئەلبانی بە صەحیحی داناو، دەلیت: ((كُنَّا مَعَ رَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ يُقَالُ لَهُ: مُجَاشِعٌ مِنْ بَنِي سُلَيْمٍ فَعَزَّتِ الْغَنَمُ، فَأَمَرَ مُنَادِيًا فَنَادَى أَنَّ رَسُولَ ﷺ كَانَ يَقُولُ: إِنَّ الْجِدْعَ يُوَفِّي مِمَّا يُوَفِّي مِنْهُ النَّبِيُّ)).

واتە: لە گەڵ ھاوھەڵکی پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بووین ناوی موجاشع بوو لە بەنوسلیم، مەر کەم بوو، فەرمانی کرد بە کەسیک بانگەواز بکات کە پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی:

به رخ ته مه نی شه ش مانگی ته و او کردیّت دروسته له بری بزنیك
یهك سالی ته و او کردیّت بکریته قوربانی.

ئین عوسه یمن ده لیت: "الشي" له حوشت ته مه نی پینج ساله، و
له مانگا ته مه نی دوو ساله، و له مهر و بز ته مه نی یهك ساله،
"الجدع" ته مه نی شه ش مانگه، قوربانیکردن دروست نییه به
حوشت ته مه نی پینج سال که متر بیّت، و مانگا له دوو سال
که متر بیّت، و بز له یهك سال که متر بیّت، و مهریش ده بیّت
ته مه نی له شه ش مانگ که متر نه بیّت^(۱۶).

و لیژنه ی هه می شه یی فه توا ده لین: به لگه شه رعیه کان به لگه
له سه ره ئه وه ی ره گه زی مهر ته مه نی شه ش مانگ بیّت دروسته بو
قوربانی، و بز ته مه نی یهك سال بیّت، و مانگا ته مه نی دوو سال
بیّت، و حوشت ته مه نی پینج سال بیّت، و ئه وه ی ته مه نی له وه
که متر بیّت دروست نییه نه له هه دی نه له قوربانی^(۱۷).

(۱۶). (أحكام الأضحية والذكاة) (۲۳۷).

(۱۷). (فتاوى اللجنة الدائمة- ۱) (۳۷۷/۱۱).

و ئىبن عبدالبر دەلىت: ھېچ ناكۆككەك نازام كە "الجدع" لە بزى و ئازەلەكانى تىرىش ناكىت بە قوربانى، بەلام لە رەكەزى مى دەكىت بە قوربانى^(۱۸).

و ئىبن كەسىر دەلىت: ئەۋەى بۆچۈنى جەھۈرى زانايانە "الثنى" لە ھوشتر و مانگا و بزى دەشىت بۆ قوربانى، و لە مەرىش "الجدع"، "الثنى" لە ھوشتردا پىنج سالى تەۋاۋ كەدوۋە، و لە مانگا دوو سالى تەۋاۋ كەدوۋە، و گوتراۋە: سى سالى تەۋاۋ كەدوۋە، و لە بزى دوو سالى بىت، و "الجدع" لە مەرى گوتراۋە، تەمەنى سالىك بىت، و گوتراۋە: دە مانگ بىت، و گوتراۋە: ھەشت مانگ بىت، و گوتراۋە: شەش مانگ، ئەمە كەمترىن تەمەنە دەبارەى گوتراۋە^(۱۹).

و ئەلبانى دەلىت: لە مەرىدا "الجدع" ئەۋ ئازەلەكە تەمەنى كەشتىتە شەش مانگ، و ھەندىكىان ناكۆكن دەلىن: دەبىت سالىكى تەۋاۋ كەدبىت، و ھەندىكى تىران دەلىن: جىۋازە و

(۱۸). (التمهيد)(۲۳/۱۸۸).

(۱۹). (تفسير القرآن العظيم)(۵/۴۳۳).

بەگۈيرەي قەلەۋى و گۆشتى ئازەلەكە دەگۈرپىت، ئەگەر قەلەۋ
و گۆشتى بىت تەمەنى شەش مانگ بىت ئاسايىھ، و ئەگەر
وانەبىت تەمەنى دەبىت سالىك بىت، ئەو باسە ناكۆكى لەسەرە
و گرنگ ئەۋەيە مەرۋۇ پارىزى بكات لەبەر ئاينەكەي، و ئازەلىك
سەربىرپىت تەمەنى سالىك بىت؛ ديسان دەلىت: باۋەرم واىە
نابىت تەمەنى قوربانى لە شەش مانگ كەمىرپىت، چونكە ئەۋە
كەمىرپىن تەمەنە بۇ تەمەنى قوربانى باسكراۋە، و گوتراۋە:
پىۋىستە سالىكى تەۋاۋ كرديت^(۲۰).

كاتى سەربېرىنى قوربانى

كاتى سەربېرىنى قوربانى لە دوای نوڭرى جەڭنەو دەست
پىدەكات، ھەتاکو پىش ئاوابوونى خۆرى كۆتا رۆڭرى تەشرىق، كە
دەكاتە سىازدەيەمى مانگى حاجىيان، بوخارى و مسلم لە بەرائى
كورى غازبەو ھەيلىھەيلى رېوايەتيانكردو ھەيلىھەيلى: پىغەمبەرى خوا
ﷺ ھەرمووى: ((مَنْ صَلَّى صَلَاتَنَا، وَنَسَكَ نُسْكَنا، فَقَدْ أَصَابَ
النُّسْكَ، وَمَنْ نَسَكَ قَبْلَ الصَّلَاةِ فَلَا نُسْكَ لَهُ)).

واتە: ھەركەسىڭ نوڭرەكەى ۋەك ئىمە بەجى بەيئىت، و
ئازەلەكەى ۋەك ئىمە سەربېرىت، ئەو ھەيلىھەيلى شويىنى
خۆى گرتو ھەيلىھەيلى ۋەكەسىڭ پىش نوڭر ئازەلەكەى سەربېرىو
ئەو ھەيلىھەيلى بۆ نىيە.

باشتر وايە دوای تەواوبوونى گوتارى رۆڭرى جەڭن ئازەلەى
قوربانى سەربېردىت، بوخارى و مسلم لە جوندبى كورى
عبداللەو ھەيلىھەيلى رېوايەتيانكردو ھەيلىھەيلى: ((صَلَّى النَّبِيُّ ﷺ
يَوْمَ النَّحْرِ، ثُمَّ خَطَبَ، ثُمَّ دَبَحَ، فَقَالَ: مَنْ دَبَحَ قَبْلَ أَنْ
يُصَلِّيَ، فَلْيَدْبَحْ أُخْرَى مَكَانَهَا، وَمَنْ لَمْ يَدْبَحْ، فَلْيَدْبَحْ بِاسْمِ اللَّهِ)).

ۋاتە: پېغەمبەرى خوا ﷺ نوپۇزى جەزنى قوربانى كرد، پاشان گوتارى خويندەۋە، پاشان قوربانى سەربىرى، فەرموۋى: ھەركەسىك ئازەلەكەى پېش ئەۋەى نوپۇزەكەى بەجى بهىنەت سەربىرپو، ئازەلەكى تر لە جىگەى سەربىرپەت، و ھەركەسىك سەرى نەبىرپو سەرى بىرپەت بە ناۋى خواۋە.

و ئەۋ فەرموۋدەى كە مسلم لە جابرى كورى عبداللەۋە حەللەنەمە رپوايەتىكردوۋە دەلەت: ((صَلَّى بِنَا النَّبِيِّ ﷺ يَوْمَ النَّحْرِ بِالْمَدِينَةِ، فَتَقَدَّمَ رَجُلًا فَتَحَرَّوْا، وَظَنُّوا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَدْ نَحَرَ، فَأَمَرَ النَّبِيُّ ﷺ مَنْ كَانَ نَحَرَ قَبْلَهُ أَنْ يُعِيدَ بِنَحْرِ آخَرٍ، وَلَا يَنْحَرُوا حَتَّى يَنْحَرَ النَّبِيُّ ﷺ)).

ۋاتە: پېغەمبەرى خوا ﷺ لە مەدەنە نوپۇزى جەزنى قوربانى بۇ كردين، كەسانىك پەلەيان كرد قوربانىيەكەيان سەربىرى، گومانىان ۋابوۋ كە پېغەمبەرى خوا ﷺ قوربانىيەكەى سەربىرپو، پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرمانى كرد ھەركەسىك پېش ئەۋ قوربانىيەكەى سەربىرپو قوربانىيەكى تر سەربىرپەت، و سەرى نەبىرپەت ھەتاكو پېغەمبەرى خوا ﷺ قوربانىيەكەى سەردەبىرپەت.

نه وه وی ده لیت: ئەم فەرمووده یه مالک ده یکاته به لگه که
قوربانی دروست نییه دوا ی سهر برینی قوربانی ئیمام نه بیت، و
جمهوری زانیان ده لیت: مه بهستی ریگریکردنه له په له کردن که
له وانه یه پیش کاته که ی قوربانی سهر برین، له بهر نه وه
فەرمووده کانی تر وابسته ی کردووه به نوێژ وه، و ههر که سیك
دوا ی به جیه یانی نوێژ قوربانی بکات دروسته (۲۱).

و باشتر وایه له نوێژ که ئازهل ی قوربانی سهر بر دریت، بوخاری
له ئین عومره وه حیله عنها ریوایه تیکردووه ده لیت: ((أَنَّ النَّبِيَّ
ﷺ كَانَ يَنْحَرُ، أَوْ يَذْبَحُ بِالْمَصْلَى)).

واته: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله ئازهل ی قوربانییه که ی له نوێژ که
سهر ده بری.

و باشتره له یه کهم رۆژی جهژندا ئازهل ی قوربانی سهر بر دریت
له بهر نه وه ی کۆتا رۆژه که کرده وه ی باش تیایدا له هه موو
رۆژه کانی سال باشتره، بوخاری له ئین عه باسه وه حیله عنها

رېوايه تېكىردووه دهلّيت: پېغەمبەرى خوا ﷺ ده فرمويّت: ((مَا الْعَمَلُ فِي أَيَّامٍ أَفْضَلَ مِنْهَا فِي هَذِهِ؟، قَالُوا: وَلَا الْجِهَادُ؟ قَالَ: وَلَا الْجِهَادُ، إِلَّا رَجُلٌ خَرَجَ يُخَاطِرُ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ، فَلَمْ يَرْجِعْ بِشَيْءٍ)).

واته: له هېچ رۆژيکدا ئەنجامدانی کردەوه پاداشتی باشتەر نییه له ئەنجامدانی لەم رۆژانه "دە رۆژی سەرەتای مانگی حاجیان"، گوتیان: جیهاد و تیکۆشانیش، فرموی: جیهاد و تیکۆشانیش، ئیلا کەسێک بە مال و نەفسی تیا بچیت و نە گەریتەوه.

و ئەگەر لە شوێنێک یان لە گوندێک نوێژی جەژن ئەنجام نەدرا، سەرەتای کاتی قوربانی دواى هەڵهاتنى خۆرى رۆژی جەژنى قوربانە بە ئەندازەى کاتى بەجیهانی نوێژ و خویندنى گوتارە کە چاوەروان دەکریت پاشان قوربانی سەردەبرن، ئیبن قودامە دەلّیت: جگە لە خەلکی شارەکان سەرەتای کاتی قوربانیکردن، بریتییە لە تێپەرپوونی ئەندازەى کاتى نوێژ و خویندنى گوتارە کەى^(۲۲).

و کۆتا کاتی سهربرینی قوربانی پیش ئاوابوونی خۆری چوارهم رۆژی جهژنی قوربانە، که کۆتا رۆژی تەشریقە، و دەکاته سیازدهیه می مانگی حاجیان، کهواته له دوای نوێژی جهژنهوه ههتاکو ئاوابوونی خۆری چوارهم رۆژی جهژن موسلمان دهتوانیت قوربانییه کهی سهربریت، ئەحمەد و ئیبن حبان و بهیهقی له جوبهیری کوری موعمهوه رحمته الله علیه رپوايه تيانکردوه دهلیت: پیغمبهری خوا صلی الله علیه و آله دهفرمویت: ((**كُلُّ أَيَّامِ التَّشْرِيقِ ذَبْحٌ**)).

واته: ههموو رۆژه کانی تەشریق کاتی سهربرینی قوربانییه.

محمد ئەسیوبی دهلیت: (أَيَّامِ التَّشْرِيقِ) مهبهست رۆژه کانی دوای جهژنی قوربانە، ناوناوه (التشريق) له بهر ئەوهی گۆشتی قوربانی ههله خريت و خور لیی ده دات، و گوتراوه: له بهر ئەوهیه قوربانی سهرنا بر دریت ههتاکو خوره له نهیهت^(۲۳).

و زانايان ناكۆكن دەربارەى سەرپرېنى قوربانى بە شەو،
 نەوہوى دەلّیت: جهورى زانايان دەلّین: دروستە لەگەل
 کەراھەتدا، و مالک و رېوايەتیک لە ئەھمەدەوہ دەلّین: دروست
 نىيە بەشەو قوربانى سەرپرەدریت^(۲۴)؛ و شەوکانى دەلّیت: ئەو
 بۆچوونەى دەلّیت: قوربانى مەکروھە يان دروست نىيە بە شەو
 پىويستى بە بەلگەيە^(۲۵)؛ و ئىبن عوسەيمىن دەلّیت: دروستە و
 مەکروھ نىيە^(۲۶).

(۲۴). بروانۃ (المجموع) (۳۹۱/۸).

(۲۵). (نیل الأوطار) (۱۲۶/۵).

(۲۶). (الشرح الممتع) (۴۶/۷).

مەرجەكانى دروستى قوربانى

ۋەك زانراۋە ھەموو پەرستشېك بۇ ئەۋەى ۋەربگىرېت بە
شېۋەيەكى گشتى دوو مەرجى ھەيە:

يەكەم: دىلسۆزى (الإخلاص) واتە: بە تەنھا ئەنجامى كىردەۋە لەبەر بە
دەستھېئانى رەزامەندى خوا بېت، دوور لە رپا ۋرۋوپامى.

دوۋەم: (متابعه): ئەنجامدانى بەۋشېۋەيەى لە پېغەمبەرى خوا
ﷺ ھاتوۋە، بەبى كەم وزىاد و داھېئان تىايدا.

بەلام كىردەۋەكان ھەندېك مەرج و پېۋىستى تايەتياى ھەيە بۇ
قەبۇلبوونيان پېۋىستە ئەۋ مەرجانەيان تىدا بەدى بېت، و لە
قوربانىكىردندا پېۋىستە ئەم مەرجانە رەچاۋ بىكرېت:

يەكەم: پېۋىستە لە ئازەلەكانى حوشتر يان مانگا يان مەر و
بىزى بېت، و قوربانى بەھىچ جۆرە ئازەلېكى تر ناكىرېت.

دوۋەم: پېۋىستە لەۋ كاتەدا سەر بېردىرېت كە لە شەرىعەتدا
دىارىكىراۋە، كە لە دۋاى بەجىھېئانى نوپۇزى جەژنى قوربانەۋە

دەست پىدەكات، و بە ئاۋابوونى خۆرى سىازدەيەمى مانگى
 حاجيان كە چوارەم رۆژى جەژنە كۆتايى دىت.

سىيەم: پىۋىستە ھەريە كە لەو ئازەلەنە ئەو تەمەنەيان كرديت كە
 لە شەريەتدا ھاتوۋە، و قوربانىكردن بە ئازەلەيك تەمەنى لەو
 تەمەنە ديارىكرائوانە كەمەزىيت بۆ قوربانى دروست نىيە.

چوارەم: پىۋىستە سەلامەت يىت لەو كەموكورتيانەى كە لە
 شەريەتدا ديارىكرائو.

پىنجەم: پىۋىستە ئازەلە كە مولكى ئەو كەسەيىت.

شەشەم: ئەو ئازەلە مافى كەسى ترى لەسەر نەيىت، ئەگەر
 ئازەلەيك بارمەيىت نايىت بكرىتە قوربانى، ئەمە بۆچوونى ئىبن
 عوسەيمىنە^(۲۷).

ئەو كەموكورتيانەى نابىت

لە ئازەلى قوربانىدا ھەبىت

ئازەلى قوربانى باشتروايە ئازەلىكى قەلەوى گۆشتن بىت و لە
 ھەموو كەموكورتيىيەك بە دووربىت، خوا ﷺ دەفەر مویت:
 ﴿ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ شَعِيرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ﴾ (الحج)،
 ئىبن كەسىر دەلىت: ﴿وَمَنْ يُعْظَمْ شَعِيرَ اللَّهِ﴾ مەبەست بە گەورە
 زانىنى فەرمانە كانى خوايە، ئەو لە پارىزكار و ترسى خوايە لە
 دلەكاندا، و لەو دروشمانە قەلەوكردى ئازەل و حوشترى
 ھەدىيە، ئىبن ئەبو حاتمە لە ئىبن عباسەوھ رحمہم اللہ رىوايەت كىردوۋە
 دەلىت: ﴿ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ شَعِيرَ اللَّهِ﴾ ماناى قەلەوكردن و
 گەورەكردن و ھەلبىزاردنى ئازەلى باشە^(۲۸)؛ و بوخارى لە
 ئەبوئومامەى كورپى سەھلەوھ بە موعلەقى رىوايەت كىردوۋە
 دەلىت: ((كُنَّا نُسَمِّنُ الْأُضْحِيَّةَ بِالْمَدِينَةِ، وَكَانَ الْمُسْلِمُونَ
 يُسَمِّنُونَ)).

واتە: ئىمە قوربانىمان قەلەو دەکرد لە مەدینە، و
موسلمانانىش ئەو كارەيان دەکرد.

ئەھمەد و خاوەن سونەنەكان لە بەرائى كورى غازبەوھ رحمۈلہ عنہا
رېوايەتیانكردووه و ئەلبانى بە صەحیحى داناوھ، دەلیت:
بېغەمبەرى خوا ﷺ دەفەر مویت: ((أربعٌ لَا يُضَحَّى بِهِنَّ: الْعَوْرَاءُ
الْبَيِّنُ عَوْرُهَا، وَالْمَرِيضَةُ الْبَيِّنُ مَرَضُهَا، وَالْعَرْجَاءُ الْبَيِّنُ ظَلْعُهَا،
وَالْعَجْفَاءُ الَّتِي لَا تُنْقِي))، فَقَالُوا لِلْبَرَاءِ: فَإِنَّمَا نَكْرَهُ النِّقْصَ فِي السَّنِّ
وَالْأُذُنِ وَالذَّنْبِ؟ قَالَ: فَاكْرَهُوا مَا شِئْتُمْ، وَلَا تَحْرَمُوا عَلَى النَّاسِ.

واتە: چوار جۆر ئازەل ناکریت بە قوربانى، ئازەلئیک چاویکی
کویرییەت و بە ئاشکرا دیارییەت، و ئازەلئیکى نەخۆش کە بە
ئاشکرا نەخۆشییەکەى دیارییەت، و ئازەلئیکى شەل کە بە ئاشکرا
پێوہى دیارییەت و دوا بکەوئەت لە رۆیشتندا، و ئەو ئازەلەى
لاوازبیەت و ئیسقانى مۆخى تیدا نەبیەت، گوتیان بە بەراء: ئىمە
کەموکورتى لە ددان و گوى و کلکى ئازەلان بە خراپ
دەزانين، گوتى: چى بەخراپ دەزانن ویستى خۆتانە، بەلام
لەسەر خەلک حەرامى مەکەن.

نەوەوی دەلیت: قوربانیکردن بەو ئازەلەیی عەیبی تێدایە و
گۆشتی کەم دەکاتەوێ دروست نییە، ئەگەر نەخۆشییەکە ی کەم
بوو نابێتە پێگەر، بەلام ئەگەر دیار بوو و بەھۆیەوێ لاوازبوو و
گۆشتەکە ی خراپ بوو بێت دروست نییە، ئەمە مەزھەبی شافعی
و جەھوری زانایانە^(٢٩).

و ئێن عبدالبر دەلیت: ئەو چوار عەیبە ی کە لە فەرموودە کە
باسکراوێ زانایان کۆران کە بۆ قوربانی ناشیت، هیچ ناکۆکییەک
لە نیوان زانایان نازانم لەو بارە یەوێ^(٣٠).

و نەوەوی دەلیت: زانایان کۆران ئەو چوار عەیبە ی لە
فەرموودە ی بەرائدا باسکراوێ دروست نییە بکریت بە قوربانی،
ھەر وەھا ھەر عەیبە یەکی تر ھاومانای ئەو عەیبانە بێت یان خراپتر،
وھک کویری و پەڕینی قاچ و ھاوشیۆی^(٣١).

(٢٩). (المجموع) (٤٠٠/٨).

(٣٠). (التمهید) (١٦٨/٢٠).

(٣١). (المنهاج شرح صحيح مسلم بن الحجاج) (١٢٠/١٣).

و خەتابی دەلیت: ئەم فەرموودەیه بەلگە ی ئهوه ی تێدایه که
عهیی کهم له قوربانیدا ئاساییه، نابینی دهفهرمویت: چاویکی
کویرییت به ئاشکرا دیارییت، و نهخۆشی به ئاشکرا دیارییت، و
لاوازی دیارییت، ئەو عهیهی کهمه و به ئاشکرا دیار نییه
ئاساییه^(٣٢).

و ئەبوداود و ترمزی و نهسائی له عهلی کوری ئەبوتالبهوه
چۆلله^{عنه} رپوایه تیانکردوو و ئەلبانی به صهحیحی داناوه، دهلیت:
(أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ نَسْتَشْرِفَ الْعَيْنَ، وَالْأُذُنَ)).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ فەرمانی پیکردین دیکه تی چاو و
گوئی قوربانی بدهین.

و خاوهن سونه نه کان له عهلی کوری ئەبوتالبهوه چۆلله^{عنه}
رپوایه تیانکردوو، ئەلبانی له (إرواء الغلیل) دا دهلیت: "صحیح بمجموع
طرقه"، دهلیت: ((نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يُضْحَى بِأَعْصَبِ الْقَرْنِ))،
قال قتادة: فذكرت ذلك لسعيد بن المسيب فقال: العصب
النصف فأكثر من ذلك.

ۋاتە: يېڭەمبەرى خوا ﷺ نەھىكردوۋە ئازەلى شاخ شكاۋ
بكرىتە قوربانى؛ قەتادە دەلىت: ئەۋەم باسكرد بۆ سەئىدى
كورى موسەيب، گوتى: "العصب" نىۋە يان زياترى شاخى
شكايت.

ئىبن عبدالبر دەلىت: ھىچ ناكوکىيەك نازانم لە نىۋان زانايان
كە برانى ھەموو گوى يان زۆربەى عەبىيە لە ئازەلدا و پىۋىستە
نەكرىت بە قوربانى (۳۳).

و ئىبن قدامە دەلىت: "العصب" برىتيە لەۋەى ئازەل نىۋەى
گوى يان شاخى نەمايت، كە ئەمەش رېگرە لە دروستى، ئەمە
بۆچۈنى نەخەى و ئەبۇيوسف و محمدە (۳۴).

ئىبن عوسەيمىن دەلىت: ئەۋ شتانه مەكروھن بكرىن بە قوربانى
كە لە فەرمۇدەكاندا نەھى لەسەر ھاتوۋە و عەبىە لە ئازەلى
قوربانىدا يان فەرمانكراۋە بە دووركەۋتنەۋە لىي، بۆيە مەكروھە

(۳۳). (الاستذكار) (۲۱۶/۵).

(۳۴). (المغني) (۴۴۱/۹).

لەبەر كۆ كىرنەۋەيان لەگەل فەرموودەكەى بەرائى كورى عازب
 چۆنلەپتى (۳۵).

كەۋاتە: لە فەرموودەكانى و لىكدانەۋەى زانايانەۋە ئەۋەمان
 دەست دەكەۋىت، ئەۋ چۈار جۆرە ئازەلەى لە فەرموودەى
 بەرائى كورى عازبدا چۆنلەپتى ھاتوۋە دروست نىيە بىكرىن بە
 قوربانى، و عەيب و كەمو كورتىيەكانى تر مەكروھن و باشترۋايە
 نەكرىن بە قوربانى بەلام ئەگەر كران بە قوربانى دروستە، و ھەتا
 ئازەلەكى قەلەۋى گۆشتن و دوور لە ھەموو كەم و كورتىيەك
 بىت باشترە.

کام ره گه ز باشته

جهموری زانایان بۆچوونیان وایه که حوشت له مانگا باشت و مانگا له مهر و بز ن باشته بکریت به قوربانی، و ئەم فەرموودیه ده کەن به بەلگه، بوخاری و مسلم له ئەبوزهری غەفارییهوه رحمته الله علیه رپوایهتیانکردوو ده لیت: ((یا رسول الله، أَيُّ الرِّقَابِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: أَنْفُسُهَا عِنْدَ أَهْلِهَا وَأَكْثَرُهَا ثَمَنًا)).

واته: ئەهی پێغه مبهری خوا کام بهنده باشتینه ئازاد بکریت، فەرمووی: ئەوهیان که به نرخترین و گران بههاترینه لای خاوه نه کهیان.

و ئەم فەرموودیه که بوخاری و مسلم له ئەبوهورهیرهوه رحمته الله علیه رپوایهتیانکردوو ده لیت، پێغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله ده فەرمویت: ((مَنْ اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ غُسْلَ الْجَنَابَةِ ثُمَّ رَاحَ، فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَدَنَهُ، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّانِيَةِ، فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَقَرَةً، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّالِثَةِ، فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ كَنْبَشًا، أَقْرَنًا)).

واتە: ھەركەسىڭ رۆژى ھەينى خۆى بشوات لە سەعاتى يەكەمدا بچىت بۆ مزگەوت، پاداشتى وەك ئەو كەسەيە خوشترىكى كرديت بە قوربانى، و ھەركەسىڭ لە سەعاتى دووہمدا بچىت وەك ئەو كەسەيە مانگايەكى كرديت بە قوربانى، و ھەركەسىڭ لە سەعاتى سىيەم بچىت وەك ئەو كەسەيە بەرانىكى شاخدارى كرديت بە قوربانى.

ئىبن عوسەيمىن دەلىت: لە قوربانىدا باشتريانى خوشترە پاشان مانگا ئەگەر كەسىڭ بە تەواوى بيانكات بە قوربانى، پاشان مەر پاشان بزن، پاشان ھەوتبەكى خوشتر پاشان ھەوتبەكى مانگا^(۳۶)؛ بەلام مالك لە قوربانىدا بەرانى پياشتەر، بەلگەى ئەم فەرمودەيە كە بوخارى ومسلم لە ئەنەسى كورى مالكەوہ رحمۃ اللہ علیہ رىوايەتيانكر دووہ دەلىت: ((ضحي رسول الله ﷺ بكبشين أملحين)).

واتە: يىغەمبەرى خوا صلی اللہ علیہ وسلم دوو بەرانى شاخدارى كرد بە قوربانى.

و به و ئایه تهی خوا ﷺ ده فەر مویت: ﴿وَقَدَيْتَهُ يَذْبَحْ عَظِيمٍ

﴿۱۷﴾ (الصّافات).

واته: ئیسماعیل مان رزگار کرد و له بری بهرانیکی گه وره مان به خشییه پیغه مبه ر ئیبراهیم ﷺ بیکات به قوربانى.

ئین که سیر ده لیت: ئه وهی که په سه نده و بوچوونی زۆربه ی زانایانه: فیدییه که ی بهرانیك بوو^(۳۷)؛ و قورتی ده لیت: ئه م ئایه ته به لگه یه که قوربانى به ره گه زی مه ر باشتره له حوشر و مانگا ئه وه مه زه بی مالک و هاوه له کانیه تی، و ده لیت: باشترین قوربانى بهرانه، پاشان مه ر له ساورین باشتره، و ساورین له بز ن باشتره، و بز ن له حوشر و مانگا باشتره^(۳۸).

و ئین عبدالبر ده لیت: بهرانی شاخدار له قوربانیدا باشترین جووری قوربانیه لای مالک و زۆربه ی زانایان^(۳۹).

(۳۷). (تفسير القرآن العظيم) (۳۱/۷).

(۳۸). (الجامع لأحكام القرآن) (۱۰۷/۱۵).

(۳۹). (الاستذکار) (۲۲۰/۵).

سیفەت و ڕەنگی قوربانی

بوخاری و مسلم لە ئەنەسی کۆری مالکەو رحمته الله ڕیوایەتیانکردوو دەلیت: ((كَانَ يُصْبِي بِكَبْشَيْنِ أَقْرَنِ أَمْلَحَيْنِ)).
واتە: پێغه‌مبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم قوربانی دەکرد بە دوو بەرانی
شاخدارى ڕەنگ سپی تێکەڵ بە ڕەش .

ئەم فەرموودەیه بەلگەى ئەوێ تێدايه موسلمان ئەگەر توانی بە
دوو بەرانی شاخدارى ڕەنگ سپی تێکەڵ بە ڕەش قوربانی بکات
باشترە، ئێین حەجەر دەلیت: هەرکەسیک ئازەلیک سەربرپیت
قوربانی لەسەر دەکەوێت، و هەرکەسیک زیاتر سەربرپیت باشە، و
باشترین شیوێ شوینکەوتی پێغه‌مبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لە قوربانی کردندا،
کە دوو بەرانی سەربرپوێ (٤٠).

و مسلم لە عایشەى داىكى باوەردارانەو رحمته الله ڕیوایەتیکردوو
دەلیت: ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَمَرَ بِكَبْشٍ أَقْرَنَ
بِطَأٍ فِي سَوَادٍ، وَيَتْرُكُ فِي سَوَادٍ، وَيَنْظُرُ فِي سَوَادٍ، فَأُتِيَ بِهِ لِيُصْبِي بِهِ،
فَقَالَ لَهَا: يَا عَائِشَةُ، هَلَمِّي الْمُدْبِيَّةَ، ثُمَّ قَالَ: اشْحَذِيهَا بِحَجَرٍ، فَفَعَلَتْ:
ثُمَّ أَخَذَهَا، وَأَخَذَ الْكَبْشَ فَأَضْجَعَهُ، ثُمَّ ذَبَحَهُ، ثُمَّ قَالَ: بِاسْمِ اللَّهِ،
اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنْ مُحَمَّدٍ، وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَمِنْ أُمَّةِ مُحَمَّدٍ، ثُمَّ صَحَّى بِهِ)).

واته: پیغمه مبهری خوا ﷺ فهرمانی کرد بهرائیکیان بۆ هینا بۆ
 ئهوهی بیکات به قوربانی، که پیستی دهوری چاو و دهم و نهژنۆ
 و پهله کانی رهش بوو، فهرمووی ئهی عایشه: چهقوم بۆ بهینه، و
 به بهردیك تیژی بکه، دواى ئهوهی چهقۆکهه تیزکرد،
 بهرانه کهی دابهزه ویدا و فهرمووی: بهناوی خواوه، پهروهردگارا
 له محمد و ئالی محمد و ئوممهتی محمدی وهربگره، پاشان سهریبری
 و کردی به قوربانی.

و بوخاری و مسلم له ئه نه سه وه حیله عنه ریوایه تیانکردوه دهلیت:
 ((كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُضْحِي بِكَبْشَيْنِ أَمْلَحَيْنِ أَقْرَنَيْنِ، وَيُسَمِّي، وَيُكَبِّرُ،
 وَلَقَدْ رَأَيْتُهُ يَذْبَحُ بِيَدِهِ وَاضِعًا قَدَمَهُ عَلَى صَفَاحِهِمَا)).

واته: پیغمه مبهری خوا ﷺ دوو بهرائی شاخ گه وره ی رهنگ
 سپی تیکه له به رهشی ده کرد به قوربانی، "بسم الله، الله اکبر" ی
 خویند، و بینیم به دهستی خوی سهری دهبری و پئی خسته
 سه رلاته نیشتی ملیان.

و ئین ماحه له ئه بهوره هیره وه حیله عنه ریوایه تیکردوه و ئه لسانی
 به سه حیچی داناوه، دهلیت: ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا أَرَادَ أَنْ
 يُضْحِيَ اشْتَرَى كَبْشَيْنِ عَظِيمَيْنِ سَمِينَيْنِ أَقْرَنَيْنِ أَمْلَحَيْنِ مَوْجُوعَيْنِ

فَذَبَحَ أَحَدَهُمَا عَنْ أُمَّتِهِ لِمَنْ شَهِدَ لِلَّهِ بِالتَّوْحِيدِ وَشَهِدَ لَهُ بِالْبَلَاغِ
وَذَبَحَ الْآخَرَ عَنْ مُحَمَّدٍ وَعَنْ آلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)).

واته: پیغمبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه گهر بیویستایه قوربانی بکات دوو
به رانی گهورهی قهلهوی شاخداری رهنگ سپی ره شباوی
خه ساوی ده کری، یه کیکیانی بو ئوممه ته که ی که وا گهواهی تاک
و ته نها په رستنی خوا، و گهواهی پیغمبهرایه تیان بو داوه، و
ئهوی تریانی بو محمد و نالی محمد صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سه رده بری.

ئه م فهرموودانه به لگه ی ئه و هیان تېدایه سوننه ته ئه و به رانه ی
ده کریت به قوربانی چاو و دهم و ئه ژنۆ و په له کانی رهش و رهنگی
سپی مه یله ورهش و قهله و بیّت، و چه قو تیز بکریّت و بی بخریته لای
ملی، و ئه و زیکرانه ی له و فهرموودانه هاتووه بخویندریّت،
و ((موجوعین)) که مانای خه ساوه، دروسته ئاژه لی خه ساو بکریّت
به قوربانی، و شه و کانی ده لیّت: فهرمووده کانی ئه م بابته کراوته
به لگه سوننه ته ئاژه لی خه ساو بکریّت به قوربانی ^(۴۱).

قوربانىكردن بۆ خىزان

مەرىك يان بزىك دەكرىتە قوربانى بۆ خىزانىك، ئەگەرچى
ژمارەشيان زۆرىت، ترمى و ئىن ماجە لە عەتاي كورى
يەسارەو رىوايەتيانكردوو و ئەلبانى بە صەحىحى داناو دەلىت:
(سألتُ أبا أيوبَ الأنصاريَّ: كيفَ كانتِ الصُّحايا على عهدِ رسولِ
اللهِ ق؟ فقال: كانَ الرَّجُلُ يُضْحِي بالشَّاةِ عنه، وعنُ أهلِ بيته،
فيأكلونَ ويُطعمونَ، حتَّى تباهى النَّاسُ، فصارتُ كما ترى)).

واتە: پرسىارم لە ئەبوئەبۇبى ئەنصارى رضي الله عنه كرد، لە
سەردەمى ئىو لە گەل پىغمبەرى خوا صلی اللہ علیہ وسلم قوربانىكردن چۆن
بوو، گوتى: پىاوىك مەرىك يان بزىكى دەكرد بە قوربانى بۆ
خوى، و ئەندامانى خىزانەكەى، لىيان دەخوارد، و بەشى
خەلكيان لىدەدا، بەلام ئىستا دەبىنى خەلك شانازى بەو دەكەن
كە قوربانى زياتر دەكەن.

و بوخارى لە عبداللەى كورى هیشامەو رضي الله عنه رىوايەتى
كردوو كە: ((كان يضحى بالشاة الواحدة عن جميع أهله)).

ۋاتە: بە مەرپىك يان بىزنىك قوربانى دەکرد بۆ ھەموو ئەندامانى خىزانە كەى.

ئىبن قەيم دەلىت: سوننەتى پېغەمبەرى خوا ﷺ ۋابوۋە كە مەرپىك يان بىزنىك بەسە بۆ كەسىك و خىزانە كەى ئەگەر ژمارەشيان زۆر بىت^(۴۲)؛ و شەۋكانى دەلىت: ئەۋەى كە حەقە مەرپىك يان بىزنىك بەسە لە قوربانى كىردندا بۆ خىزانىك، ئەگەر سەد كەس يان زىاترىشېن، ۋەك ئەۋەى لە سوننەتدا ھاتوۋە^(۴۳)؛ (لىژنەى ھەمىشەىى فەتۋا) دەلىن: ئەگەر خىزانىك زۆرىن و لە يەك مالدۇ بژىن، يەك قوربانى بۆ ھەموويان بەسە، و ئەگەر ئاژەلىك زىاتىر بىكەن بە قوربانى باشترە^(۴۴).

(۴۲). (زاد المعاد) (۲/۲۹۵).

(۴۳). (نبيل الأوطار) (۵/۱۴۳).

(۴۴). (فتاوى اللجنة الدائمة - ۱) (۱۱/۴۰۸).

ھاوبەشى كىرىن لى ئازەلى قوربانى

مەرىك يان بزىك بۆ خىزانىك دەكرىتە قوربانى، ھەروھە
 دەتوانرىت ھەوتىەكى مانگايەك يان دەيەكى ھوشترىك بۆ
 خىزانىك بكرىتە قوربانى، نەوھوى دەلىت: قوربانى بە مەرىك
 يان بزىك بكرىت باشترە لى ھاوبەشىكىرىن لى ھەوتىەكى
 ھوشترىك يان مانگايەك^(۴۵)؛ و ئىبن عوسەيمىن دەلىت: دروست
 نىيە دوو كەس يان زىاتر لى مەرىك يان بزىك ھاوبەشى بىكەن
 بۆ قوربانىكىرىن^(۴۶)؛ چۈنكە ئەو لى سۈننەتدا نەھاتوۋە، مسلم
 لى عائىشەى داىكى باوۋەدارانەوھ رحمۈللىھۇ رىوايەتىكىرىدوۋە
 دەلىت: ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَمَرَ بِكَبْشٍ أَقْرَنَ
 بَيْطًا فِي سَوَادٍ، وَيَبْزُكٌ فِي سَوَادٍ، وَيَنْظُرُ فِي سَوَادٍ، فَأُتِيَ بِهِ لِيُضْحِيَ بِهِ،
 فَقَالَ لَهَا: يَا عَائِشَةُ، هَلُمِّي الْمُدْيَةَ، ثُمَّ قَالَ: اشْحَذِيهَا بِحَجَرٍ،
 فَفَعَلَتْ: ثُمَّ أَخَذَهَا، وَأَخَذَ الْكَبْشَ فَأَضْجَعَهُ، ثُمَّ ذَبَحَهُ، ثُمَّ قَالَ:
 بِاسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنْ مُحَمَّدٍ، وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَمِنْ أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ، ثُمَّ
 ضَحَّى بِهِ)).

(۴۵). (المجموع) (۸/۳۹۵).

(۴۶). (أحكام الأضحية والذكاة) (۲۳۱).

واته: پیغمبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمانی کرد به‌رائیکیان بۆ هینا بۆ
ئوه‌ی بیکات به‌ قوربانی، که پیستی ده‌وری چاو و ده‌م و ئه‌ژنۆ
و په‌له‌کانی ره‌ش بوو، فه‌رمووی ئه‌ی عائیشه: چه‌قۆم بۆ به‌ینه، و
به‌ به‌ردیك تیشی بکه، دواي ئه‌وه‌ی چه‌قۆکه‌م تیش کرد،
به‌رانه‌که‌ی دابه‌زه‌ویدا و فه‌رمووی: به‌ناوی خواوه، په‌روه‌ردگارا
له‌ محمد و ئالی محمد و ئوممه‌تی محمدی وه‌ربگره، پاشان سه‌ریبری
و کردی به‌ قوربانی.

و ترمزی له‌ ئیبن عه‌باسه‌وه رحمه‌الله‌ه‌ما رپوايه‌تیکردوه‌ و ئه‌لبانی
به‌ صحیحی داناوه ده‌لیت: ((کنا مع رسول الله ﷺ في سفرٍ،
فحَضَرَ الْأَضْحَى، فاشْتَرَكْنَا فِي الْبَقَرَةِ سَبْعَةً، وَفِي الْبَعِيرِ عَشْرَةً)).

واته: له‌ سه‌فه‌ریکدا له‌ گه‌ل پیغمبه‌ری خوا بووین ﷺ جه‌ژنی
قوربانمان به‌سه‌ردا هات، هه‌وت کهس له‌ مانگادا به‌شداربووین،
و ده‌ کهس له‌ حوشت به‌شداربوون.

چەند پرسیكى ھەمە جۆر

۱. ئەو كەسەى قوربانى دەكات پېويستە لەسەرى بە بىنىنى مانگى حاجىيان يان تەواو كەردنى سى رۆژى مانگى زوالقەدە، نىنۆك و موو و قژ و پېستى نەگريت، ھەتاکو قوربانىيە كەى سەردەپرېت، مسلم لە عائىشەى داىكى باوەدارانەو ھە ﷺ رېوايەتیکردووە دەلېت: پېغمبەرى خوا ﷺ دەفەر مويّت: ((مَنْ كَانَ لَهُ ذَبْحٌ يَذْبَحُهُ إِذَا أَهْلَ هِلَالِ ذِي الْحِجَّةِ، فَلَا يَأْخُذَنَّ مِنْ شَعْرِهِ، وَلَا مِنْ أَظْفَارِهِ شَيْئًا حَتَّى يُضَحِّيَ)) وفى رواية لمسلم وابن ماجه واللفظ له صححه الألباني قال: ((إِذَا دَخَلَ الْعَشْرُ وَأَرَادَ أَحَدُكُمْ أَنْ يُضَحِّيَ فَلَا يَمَسُّ مِنْ شَعْرِهِ وَلَا بَشَرِهِ شَيْئًا)).

واتە: ھەركەسێك ئازەلێ ھەبوو ویستی بو قوربانى سەرى بپرېت، ئەگەر مانگى حاجىيان دەرکەوت، ھىچ لە قژ و مووى لاشەى و نىنۆكى نەگريت، و لە رېوايەتیکى تردا دەفەر مويّت: ئەگەر گەيشتن بە دە رۆژى سەرەتای مانگى حاجىيان و کەسێکێتان ویستی قوربانى بکات با لە قژ و مووى لاشەى و پېستى نەگريت.

ئەم حوکمه تاييه ته بهو كهسهی له خيژانه كه قوربانیه كه دهكات، و ئەندامانی تری خيژانه كه ناگريتهوه، كه پيکهوه دهژين، و ئەگەر ژيان و سامان و داراييان جياييت پيويسته لهسەر ههموو خيژانه كان قوربانی بو خويان بکهن، بهلام ئەگەر ناچاربوو قزی لا ببات يان نينۆکی شكا بو نمونه دهتوانيت لای ببات و هيچی لهسەر نيه و کاریگهري لهسەر قوربانیه كهی نابيت، و كهسيك ئەگەر له بیری چوو له نينۆك و پيست و قز و مووی گرت، هيچی لهسەر نيه، و ئەگەر كهسيك له سهردهای مانگهوه پارهی به دهستهوه نهبوو و نيههتی نهبوو قوربانی بکات، بهلام دواي ئەوه قهريکرد يان پاره كهی دهستگیر بوو لهو کاتهوه كه برپار دهداث قوربانی بکات خوئی لهو شتانه دهگريتهوه، و ئەگەر كهسيك به ئەنقهست ئەو کردهوانهی ئەنجامدا و ويستی قوربانی کردنيشی ههبوو، تهوبه بکات، و هيچ كهفارهتی لهسەر نيه، و قوربانیه كهی دروسته.

۲. دروست نيه پيستهی يان گوشتی قوربانی بفروشريت، حاکم و بهيههقی له ئەبهورهيرهوه چۆنکه رپوايه تيانکردوو و

ئەلبانی بە صەحیحی داناو، دەلیت: پیغمبەری خوا ﷺ دەفەر مویت: ((مَنْ بَاعَ جِلْدَ أَضْحِيَّتِهِ، فَلَا أَضْحِيَّةَ لَهُ)).

واتە: ھەرکەسیک پێستەى قوربانیه کەى بفرۆشیت، قوربانى بۆ نییه.

و ئەبو داود لە عەلى كورى ئەبوتالبەو ھ ﷺ رىوايه تىكردوو ھ و ئەلبانی بە صەحیحی داناو، دەلیت: ((أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ أَقُومَ عَلَى بُذْنِهِ، وَأَقْسِمَ جُلُودَهَا وَجَلَالَهَا، وَأَمَرَنِي أَلَّا أُعْطِيَ الْجَزَارَ مِنْهَا شَيْئًا، وَقَالَ: نَحْنُ نُعْطِيهِ مِنْ عِنْدِنَا)).

واتە: پیغمبەری خوا ﷺ فەرمانى پێکردم سەرپەرشتى حوشترەکانى ھەدى بکەم، و پێستە و ئەو شتانەى لە گەردن و لە سەر پشتیانە دا بەش بکەم، و فەرمانى پێکردم لە گۆشتە کەى بەشى ئەو کەسە نەدەم کە سەریان دەبریت، و فەرمووی: ئیمە خویمان حەق دەستى پێدەدەین.

نەو ھوى دەلیت: دروست نییه هیچ شتێک لە ئازەلى ھەدى و قوربانى بفرۆشیت^(۴۷)؛ و شەوکانى دەلیت: کۆران کە گوشت و پێستە کەى نافرو شیریت^(۴۸).

۳. قوربانى بۇ مردوو، لە سوننەتدا نەھاتوو، پېغەمبەرى خوا ﷺ خەدىجەى ھاوسەرى و كچەكانى ۋەفاتيانكردوو و قوربانى بۇ نەكردوون، ھەروەھا ھەمزەى مامى و جەغفەرى ئاموزاى شەھىدبوون قوربانى بۇ نەكردوون، ئىبن عوسەيىن دەلىت: لە بنەرەتدا قوربانى بۇ زىندوو، ۋەك چۆن پېغەمبەرى خوا ﷺ ۋ ھاۋەلانى قوربانىيان بۇ خويان و خىزانەكانيان دەكرد، و ئەۋەى ھەندىك خەلكى عەوام گومانى تايىبەتكردنى قوربانى دەكەن بۇ مردووان ھىچ بنەمايەكى نىيە، و قوربانىكردن بۇ مردوو سى جۆرە:

يەكەم: كەسىك قوربانى بكات بۇ خوى و كەسوكارى و نىيەتى ئەۋەى ھەبىت كەسوكارە مردووۋەكەى لە پاداشتەكەى بەشداربن، و بەلگەش لەسەر ئەمە پېغەمبەرى خوا ﷺ بۇ خوى و كەسوكارى قوربانىكردوو، و ھەندىك لە كەسوكارى مردوو.

دووەم: قوربانى بكرىت بۇ مردوو، ۋەك جىيەجىكردنى ۋەسىيەت "ۋاتە كەسىك ۋەسىيەت بكات دواى مردنى قوربانى بۇ بكەن"، بنەماى ئەم بابەتە ئەۋ فەرموودەيەى خوايە ﷺ كە

دەفەرمويت: ﴿فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ

يَبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (البقرة).

ۋاتە: ھەركەسىك ۋەسىيەتى ۋەسىيەتكار بگۆرپت دۋاى ئەۋەى
كە دەيىستىت بېگومان تاۋانەكەى لەسەر ئەۋ كەسانەيە كە
ۋەسىيەتەكە دەگۆرن، بە دلتىايىيەۋە خوا بيسەر و زاناىە.

سىيەم: قوربانى بگريت بۆ مردوو بە سەربەخۆى و بى ھاۋبەشى
زىندوۋەكان، ئەمە درۋستە، فەقىھەكانى مەزھەبى حەنبەلى دەلّين:
پاداشتى دەگاتە مردوو و سودى لى دەبينن، بە قياسكردنى لەسەر
بەخشين بۆ مردوو، بەلام ئيمە واناينين تاييەتكردىنى مردوو بە
قوربانى لە سۈننەت بېت، چونكە پېغەمبەرى خوا ﷺ قوربانى
نەكردوۋە بۆ حەمزەى مامى كە لە خۆشەۋىستزين مردووۋەكانى
بوۋە بە لايەۋە، و نەبۆ مندالەكانى كە سى كچ و سى كورى
بچۈوك بوون، و نەبۆ خەدىجەى كە خۆشەۋىستزين ھاۋسەرى بوو،
و لە ھاۋەلانەۋە لەسەردەمى پېغەمبەرى خوا ﷺ نەھاتوۋە كە يەك
كەسيان قوربانى بۆ مردوۋى كرىبىت، و ئەۋەش بە ھەلە دەزانين
كە ھەندىك خەلك قوربانى بۆ مردوو دەكەن لە سالى يەكەمى
مردنيدا^(۴۹).

۴. قوربانی کردن بۆ ئۆمهتی ئیسلام تاییهتمهندی پیغمبهری خوايه
 ﷺ، ئیبن ماجه و تهبهرائی له ئه بهوره بهروه جهلله عنه رپوايه تیان
 کردوو و ئهلبانی به حهسهنی داناوه، دهلیت: ((ضحي رسول الله
 ﷺ بكبشئين أقرنين أملحين أحدهما عنه وعن أهل بيته، والآخر
 عنه وعمن لم يضح من أمته)).

واته: پیغمبهری خوا ﷺ دوو بهرائی شاخدارى رهنهگ سپی رهشباوی
 کرد به قوربانی، یه کیکیان بۆ خووی و کهسوکاری، و ئه ویتریان بۆ خووی
 و ئه و کهسانه ی له ئۆمهته که ی قوربانیاان نه کردوو.

دوای ئه وهی ئهلبانی له (إرواء الغلیل) دا باسی ئه و فهرموودانه
 دهکات که پیغمبهری خوا ﷺ قوربانی بۆ ئه و کهسانه کردوو
 له ئۆمهته که ی که قوربانیاان نه کردوو، دهلیت: ئه وه له
 تاییهتمهندی پیغمبهری خوايه ﷺ وهك ئیبن حجر له
 (الفتح) (۵۱۴/۹) دا له زانایانه وه ئه وهی باسکردوو، له بهر
 ئه وه دروست نییه له مه ودا کهس چاو له پیغمبهری خوا ﷺ
 بکات و قوربانی بکات بۆ ئۆمهتی ئیسلام (۵۰).

٥. ئەو کەسەى قوربانى دەکات پێویستە لى بڤوات، و لى ببهخشیٔ، و لى پاشهکەوت بکات، و ههتا زیاتری لى ببهخشیٔ باشتره، بوخارى له سهلهمهى کورى ئەکوهعهوه رحمته الله علیه رېوايه تیکردوه دهلیٔ پېغه مبهرى خوا صلی الله علیه و آله دهفهرمویت: ((مَنْ ضَحَّى مِنْكُمْ، فَلَا يُصْبِحَنَّ بَعْدَ ثَالِثَةِ وَبَقِيَ فِي بَيْتِهِ مِنْ شَيْءٍ، فَلَمَّا كَانَ الْعَامُ الْمُقْبِلُ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، تَفْعَلُ كَمَا فَعَلْنَا عَامَ الْمَاضِي؟ قَالَ: كُلُّوْا وَأَطْعِمُوا وَادْخِرُوا، فَإِنَّ ذَلِكَ الْعَامَ كَانَ بِالنَّاسِ جَهْدٌ، فَأَرَدْتُ أَنْ تُعِينُوا فِيهَا)).

واته: ئەو کەسەى قوربانى دەکات دواى سى رۆژ ههچى له مالدا لى نههیلێتهوه، سالى ئاینده گوتیان: ئەى پېغه مبهرى خوا ئایا وهك سالى رابردوو بکهین، فهرمووی: لى بڤۆن و لى ببهخشن و لى ههلبگرن، ئەو ساله سالى قاتوقرى و نههامهتى بوو، و یستم یارمهتى خهلك بدهن.

ئین عوسه یین دهلیٔ: ئەگەر برسیٔى بوو دروست نییه زیاتر له سى رۆژ گوشتى قوربانى ههلبیگریٔ^(٥١).

٦. ئایا ئەگەر کەسیک پارهى ئازدهلى قوربانى ببهخشیٔ باشتره؟ له سهردهمى پېغه مبهرى خوا صلی الله علیه و آله و هاوهلانداهزار و نهدارى زۆر

هەبوو، لە گەڵ ئەوەشدا پیغەمبەری خوا ﷺ و هاوێڵان پارەى قوربانیهی کەیان نەکردووەتە صدەده قە و واز لە سەربرپى قوربانى بهێن، و ئەگەر بەخشینی پارەى قوربانى باشتر بوایە لە سەربرپى ئازەلى قوربانى بێگومان ئەوەیان دەکرد، ئین تەیمیه دەلیت: قوربانى و گۆزەبانه و هەدى باشترە لە بەخشینی بەهاکانیان^(٥٢).

٧. ئایا موسلمان دەتوانیت گۆشتى ئازەلیک بکڕیت و بیهخشیت لە برى سەربرپى قوربانى؟ وەك زانراوە: پیغەمبەری خوا ﷺ ئازەلى سەربرپو، هەروەها هاوێڵان، کەواتە: پیغەمبەری خوا ﷺ باشترین سەرمەشقه بۆ موسلمانان، و باشترین هیدایەت و رێگا، هیدایەت و رێگا کە یەتێ.

٨. کەسى قەرزار قوربانى لەسەر پێویست نییه، بەلام ئەگەر توانی قەرزه کە بداتەو باشتر وایە ئازەلیک بکڕیت و بیکات بە قوربانى و خۆى لەو پاداشته بیهش نەکات، ئین تەیمیه دەلیت: ئەگەر توانی دواتر قەرزه کە بداتەو باشتر وایە قوربانى بکات، بەلام پێویست نییه لەسەرى ئەو بکات^(٥٣)؛ و ئین باز دەلیت: ئاساییه موسلمان قەرر بکات بۆ ئەو قوربانى پیکات، ئەگەر

(٥٢). (مجموع الفتاوى) (٣٠٤/٢٦).

(٥٣). (مجموع الفتاوى) (٣٠٥/٢٦).

تواناى ھەبوو قەرزەكە بداتەوہ^(۵۴)؛ و ئىبن عوسەيمىن دەلىت:
ئەگەر كەسىك پارهى قوربانى نەبوو لە كاتى جەژندا، بەلام
ئومىدى ھەبوو دواى ئەوہ دەستى بکہوئەك كەسىكى
فەرمانبەر لە كاتى جەژندا پاره بە دەستىيەوہ نەبىت، بەلام ئەگەر
مووچەكەى وەرگرت دەتوانىت قەرزەكەى بداتەوہ، لەم
حالتەدا ئاسايىيە قەرز بکات^(۵۵).

۹. كەسىك لەسەفەردا بىت يان لە ولاتىكى تر بڑى قوربانى
لەسەر ناكەوئەك، دەتوانىت كەسىك رابىسپىرئەت يان خوى لە
سەفەرەكەيدا يان لەو ولاتە قوربانى بکات، ئىبن عوسەيمىن
دەلىت: ئەگەر كەسىك سەفەر بکات و كەسوكارى لەگەل
نەبىت، باشتروايە كەسىك رابىسپىرئەت لە ولاتەكەى خوى
قوربانى بۆ بکەن، بەلام ئەگەر كەسوكارى لەگەل بوو قوربانى
لەو شويئە دەكەن كە جەژنيان بەسەردا دىت^(۵۶).

(۵۴). (مجموع فتاى) (۳۸/۱۸).

(۵۵). (مجموع الفتاوى) (۱۱۰/۲۵).

(۵۶). (لقاء باب المفتوح) (۲۰/۹۲).

ناوھەرۆك

۳	پېشەكى.....
۴	پېناسەھى قوربانى.....
۷	شەرعیيەتى سەربرېنى قوربانى.....
۱۳	ھۆكۈمى قوربانى.....
۲۰	فەزلى قوربانىکردن.....
۲۱	سەربرېنى ئازەل ۋە ھەموو ئۆمەتاند ۱ ھەبووہ.....
۲۳	قوربانى بەھچى ئازەلئېك دەكریت.....
۲۵	تەمەنى قوربانى.....
۳۰	كاتى سەربرېنى قوربانى.....
۳۶	مەرجهكانى دروستى قوربانى.....
۳۸	ئەو كەموكورتیانەھى نابیت ۋە ئازەل قوربانىدا ۱ ھەبیت.....
۴۴	كام رەگەز باشتەرہ.....

٤٧	سەیفەت و پەنگی قوربانی.....
٥٠	قوربانی کردن بۆ خەزان.....
٥٢	ھاوبەشی کردن لە ئازەلی قوربانی.....
٥٤	چەند پرسیکی ھەمە جۆر.....
٦٣	ناوەڕۆک.....

